

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: L. T.

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČO: 70891168, sídlem Závodní
353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě ze dne 27. 5. 2024 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2024, č. j.
KK/4070/DS/23-9,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2024, č. j. KK/4070/DS/23-9, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 228 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary, odbor dopravy ze dne 9. 10. 2023, č. j. 38194/OD-P/23 (dále jen **rozhodnutí správního orgánu I. stupně**) byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen **zákon o silničním provozu**), kterého se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky

X. v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu stanovená zákonem o silničním provozu, neboť bylo automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy Policií ČR při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích zjištěno, že dne 3. 4. 2023, v 09:34 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, silnice 1/6 (km 112,3 - 108,04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla registrační značky X. jel průměrnou rychlostí 99 km/h (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km/h) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 90 km/h, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 9 km/h. Uvedené jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, spáchaného ve vazbě na porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Výše uvedeným jednáním žalobkyně porušila právní povinnost danou jí ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustila se tak přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona. Uvedeným rozhodnutím byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále jí byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobkyně bránila odvoláním, o němž bylo rozhodnuto žalobou naříkaným rozhodnutím tak, že se odvolání žalobkyně dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítá a rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.

II.

Žaloba

3. Hlavní námitka uplatněná v žalobě se týkala nesplnění podmínky zveřejnění informace o měření rychlosti automatizovaným prostředkem v daném místě měření. Žalobkyně vytýkala správnímu orgánu I. stupně neprokázání splnění této podmínky, přičemž dle žalobkyně tato podmínka splněna nebyla. Zejména žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného v napadeném rozhodnutí o zveřejnění takové informace na webových stránkách magistrátu, neboť tato tvrzení nebyla prokázána. Stejně tak nebylo prokázáno, že by se v daném místě měření nacházela dopravní značka IP 31. Současně žalobkyně namítla, že existenci dopravní značky v místě měření i zveřejnění informace na webových stránkách žalovaný neprokázal ke dni spáchání předmětného přestupku (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2023, č. j. 34 A 30/2022 – 26 či ze dne 21. 11. 2023, č. j. 33 A 8/2022 - 40). Z výše uvedených důvodů žalobkyně soudu navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 6. 2024 žalovaný k námitce žalobkyně uvedl, že na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, se v odkazu související informace - úsekové měření rychlosti - nachází dokument nazvaný „Úsekové měření rychlosti na silnici 1/6 v dopravně rizikovém úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, v úseku km 108,04 - 112,30 obousměrně“. Předmětný dokument byl na webových stránkách zveřejněn dne 19. 4. 2022. Tedy informace o úsekovém měření je veřejně přístupná a žalovaný je toho názoru, že umístění tohoto dokumentu na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary je v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zcela jasně specifikováno, a tím pádem je tento dokument snadno dohledatelný. Dále žalovaný odkázal na veřejně přístupné webové stránky Policie ČR, kde se nachází seznam míst osazených automatizovanými technickými

prostředky pro měření úsekové rychlosti, kde je pozemní komunikace 1/6, Karlovy Vary – Olšová Vrata, 108-112,3 km uvedena. Dále žalovaný pokračoval tím, že měřený úsek je v obou směrech před příjezdem označen informativními značkami IP 31a a na konci měřeného úseku jsou umístěny dopravní značky IP 31b. Dle žalovaného tedy nelze pochybovat o tom, že by řidiči přijíždějící k měřenému úseku nebyli obeznámeni o probíhajícím měření rychlosti. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobkyně existenci předmětných dopravních značek zpochybnila až v podané žalobě. Závěrem žalovaný dodal, že Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství vydal dne 7. 2. 2022 pod č. j. 3208/DS/21-8 opatření obecné povahy ve věci stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci 1/6 v úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata v okrese Karlovy Vary (doplnění DZ ve směru od K. Varů a doplnění DZ ve směru od Prahy – DZ IP 31 a IP 31 b). Na základě výše uvedeného byl žalovaný toho názoru, že povinnost daná ustanovením § 62 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v platném znění (dále jen **zákon o PČR**), byla splněna. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání.
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je důvodná.
8. Podle § 62 odst. 2 zákona o PČR *„Jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, policie informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejní.“*
9. Hlavní a jediná skupina žalobních námitek žalobkyně spočívala v tvrzeném neprokázání splnění povinnosti Policie ČR stanovené v ustanovení § 62 odst. 2 zákona o PČR. Tato povinnost spočívá v uveřejnění informace o pořizování záznamu automatickými systémy. V tomto směru žalobkyně spороvala rovněž způsob, jakým se žalovaný pokoušel splnění této povinnosti prokázat pouhým odkazem na webové stránky.
10. Obecně platí, že součástí správního spisu musí být vše, co se vztahuje k projednávané věci. Jde zejména o podání účastníků řízení, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení procesních a meritorních rozhodnutí. Jak k obsahu správního spisu uvedl i NSS: „správní spis tvoří všechny dokumenty týkající se téže věci. Toto pravidlo se neuplatní pouze tehdy, stanoví-li zákon jinak.“ (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009–541). V případě, že by správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel z některé skutečnosti, která není obsahem spisového materiálu, bude jeho rozhodnutí nezákonné z toho důvodu, že nemá oporu ve spise [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].
11. K povaze internetových stránek jako důkazního prostředku a zachycení jejich obsahu se ve své rozhodovací praxi v minulosti opakovaně vyjádřil NSS. Je potřeba vycházet z předpokladu, že obsah jedné a té samé internetové stránky vzhledem k povaze internetu může být a obvykle též je1 proměnlivý v čase. Proto je třeba podobu webové stránky aktuální v

době rozhodování správních orgánů zaznamenat ve správním spisu (srov. zde rozsudek NSS ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 30/2009–70). Pokud by správní orgán nezachytil stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování (ať už tiskem nebo uložením na elektronickém nosiči dat), znemožnil by tak v podstatě správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Není totiž žádná záruka, že informace na určité internetové stránce budou v okamžik soudního přezkumu odpovídat informacím, které na určité stránce byly v okamžiku správního rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011–58).

12. Z citované judikatury se jednoznačně podává, že využijí-li správní orgány při svém rozhodování informace obsažené na internetových stránkách, jsou povinny sv té době aktuální stav příslušné webové stránky odpovídajícím způsobem zaznamenat ve správním spisu. V opačném případě nelze na závěry správních orgánů vzešlé z informací obsažených na webových stránkách pohlížet jako na přijaté v souladu se zákonem.
13. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl: *„Na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, se v odkazu související informace - úsekové měření rychlosti - nachází dokument nazvaný „Úsekové měření rychlosti na silnici I/6 v dopravně rizikovém úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, v úseku km 108,04 - 112,30 obousměrně“. Tedy informace o úsekovém měření je veřejně přístupná. Měřený úsek je rovněž v obou směrech před příjezdem řádně označen informativními značkami IP 31a Měření rychlosti a na konci měřeného úseku jsou umístěny dopravní značky IP 31b Konec měření rychlosti.“*
14. V řešené věci sice žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že požadované informace (*informace o zřízení stálých automatických technických systémů*) byly v okamžiku spáchání přestupku veřejně dostupné na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, avšak toto své tvrzení žádným způsobem nedoložil. Ve správním spisu není založen snímek obrazovky (tzv. „printscreen“) odkazovaných webových stránek zachycující stav stránek k datu spáchání přestupku. Součástí spisové dokumentace pak není ani elektronický nosič dat (např. CD), na němž by byl stav internetové stránky k okamžiku spáchání přestupku zachycen. Pokud se žalovaný odvolal na informace uveřejněné na webových stránkách, bylo jeho povinností v souladu s citovanými judikaturními závěry, jakož i se zásadou písemnosti správního řízení a zásadou řádného vedení správního spisu, podobu těchto stránek dostatečně zaznamenat ve správním spisu. Pouhý odkaz na aktuální verzi webových stránek nelze z důvodu proměnlivosti obsahu webových stránek v čase považovat za dostačující.
15. Na výše uvedeném nemůže nic změnit ani tvrzení žalovaného, že požadované informace jsou na příslušné webové stránce v nezměněné podobě uveřejněny minimálně od 19. 4. 2022; i tento závěr postrádá oporu ve správním spisu. Konečně pak není v posuzované věci rozhodné ani to, že informace o úsekovém měření je veřejně přístupná a žalovaný je toho názoru, že umístění tohoto dokumentu na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary je v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zcela jasně specifikováno, a tím pádem je tento dokument snadno dohledatelný. V tomto směru je rozhodné pouze to, zda byly údaje o existenci a umístění měřícího zařízení ke dni spáchání přestupku řádně uveřejněny, aby se s nimi měl možnost seznámit žalobce. To však ve správním řízení před žalovaným osvědčeno nebylo.
16. Totožný závěr přijal soud i ve vztahu k tvrzenému označení měřeného úseku dopravními značkami na začátku měřeného úseku IP 31a Měření rychlosti a na konci měřeného úseku

dopravní značkou IP 31b Konec měření rychlosti, neboť ve správním spise není obsažen žádný důkaz o jejich existenci a umístění v době spáchání přestupku. To se žalovaný pokusil z části zhojit ve vyjádření k žalobě dne 24. 6. 2024, když uvedl: *“K uvedenému žalovaný závěrem dodává, že Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, vydal dne 07.02.2022 pod č. j. 3208/DS/21-8. opatření obecné povahy ve věci stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci 1/6 v úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata v okrese Karlovy Vary (doplnění DZ ve směru od K. Varů a doplnění DZ ve směru od Prahy - DZ IP 31a a IP 31b)“*. Tato tvrzení však nemohou změnit nic na faktu, že se ve správním spise nenachází žádný důkaz o jejich existenci v době a místě spáchání předmětného přestupku (např. fotodokumentace či právě zmiňované opatření obecné povahy ve věci stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci 1/6 v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata v okrese Karlovy Vary vydané dne 7. 2. 2022, pod č. j. 3208/DS/21-8).

17. Co se týče tvrzení žalovaného, že žalobkyně zpochybnila existenci předmětných dopravních značek až v podané žalobě, nezbyvá soudu než žalovanému dát za pravdu, avšak ne bez výhrad. Tato námitka se skutečně objevila poprvé až v nyní projednávané žalobě, ale důvod lze spatřovat právě v jednání žalovaného, který poprvé tuto argumentaci použil právě až v rozhodnutí o odvolání, tedy žalobkyně neměla dřívejší příležitost na tato tvrzení reagovat. V argumentaci žalobkyně tak nelze bez dalšího spatřovat žádné účelové jednání, neboť se jedná pouze o reakci na argumentaci žalovaného.
18. Lze tedy uzavřít, že žalovaný pochybil, když obsah webových stránek, jimiž vyvracel odvolací námitku stran neprokázání podmínky dle § 62 odst. 2 zákona o PČR, odpovídajícím způsobem nezachytil ve správním spisu. Tímto postupem žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, nemá potřebnou oporu ve správním spisu.

VI.

Náklady řízení

19. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a v odměně advokáta JUDr. Petra Doležala, sídlem Mazovská 476/2, Praha, jenž žalobkyni původně zastupoval, za dva úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když advokát převzal a připravil zastoupení žalobkyně a podal jejím jménem žalobu. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč, tj. 6 200 Kč za dva úkony právní služby. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Advokát ve věci učinil celkem dva úkony, a proto soud přiznal žalobkyni částku ve výši 600 Kč. Vzhledem k tomu, že bývalý zástupce žalobkyně je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 1 428 Kč. Náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 11 228 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s § 64 s.ř.s.
20. Soud nepřiznal žalobkyni jí požadovanou náhradu nákladů řízení za podání ze dne 2. 8. 2024, neboť předmětné podání se netýká věci samé [srov. § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], a nenáleží tak za něj náhrada nákladů. Žalobkyně tímto podáním „jen“ vyjádřila souhlas

s rozhodnutím o věci samé bez jednání, sdělila, že nevznáší námitku podjatosti, a vyčíslila náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 10. ledna 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně